

۸

وَلَوْ اَنَّكَ نَزَّلْتَنَا اِلَيْهِمْ الْمَلٰٓئِكَةُ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا

और अगर हमने उतारा होता उनकी तरफ़ इरिशतोंको, और भाते करते उनसे मुर्दे, और छांक कर

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ وَ

कर देते हर चीज़को उनके सामने, तो भी यह लोग न मानते. मगर यह कि अल्लाह की मशियत होती.

لٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ يَّجْهَلُوْنَ ۝ وَاٰتٰكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

लेकिन उनके बहुतेरे तो ज़ाहिल हैं (१११) और इसी तरहसे बनाया था हमने हर नबीका दुश्मन

شَيْطٰنٍ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِيْ بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ مِّنْ خُرْفٍ

ईसा न और ज़िन्नके शैतानोंको, कि डालें अक दूसरेके दिलमें मुलम्मअकी डूँ

الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَّلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۝

भातोंको धोका देनेको और अगर तुम्हारा परवरदिगार याहता तो यह ऐसा न करते, तो छोड़ दो उनको और जो वोड ईफ़्तिरा करते रहते हैं (११२)

وَلِتَصْغِيَ اِلَيْهِ اَفِيْدَةُ الدِّیْنِ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ

और ताकि माईल हों उसकी तरफ़ उनके दिल जो नहीं मानते आभिरतको, और ताकि वोड उससे भुश हों,

وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ۝ اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ اٰتٰتِغٰی حَكْمًا وَّهُوَ

और ताकि भटोर दें जो भटोरना हो (११३) तो क्या अल्लाहके गैरका हम कैसेवा याहें ? डावांकि वोडी

الَّذِیْ اَنْزَلَ اِلَيْكُمْ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا وَالَّذِیْنَ اٰتٰیهُمْ الْكِتٰبَ

हैं जिसने उतारा तुम्हारी तरफ़ किताब मुफ़स्सल. और जिनको हमने किताब दी है

یَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِیْنَ ۝

जानते हैं, कि बेशक यह तुम्हारे परवरदिगारका उतारा है, बिडुल हक, तो शकिकोंके साथ तुम न रडा करो (११४)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدًا لَا تُبَدِّلُ لِكَلِمٰتِهِ وَّهُوَ

और कामिल है तुम्हारे परवरदिगारकी बात सय्याई और ईन्साफ़. कोई नहीं है बदल देनेवाला उसकी बातका. और वोड

السَّبِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝ وَاِنْ تُطْعَمُوْا اَكْثَرُ مِّنْ فِی الْاَرْضِ یُضِلُّوْكُمْ

सुननेवाला ईलमवाला है (११५) और अगर केहना मानते तुम आभादीकी भीडका, तो बेराड कर देते

عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا یُخْرَصُوْنَ ۝

अल्लाहकी राहसे. वोड लोग सिर्फ़ भयावातके पीछे लगे हैं, और मडल अटकलसे काम लेते हैं (११६)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْتَرِينَ ﴿١١٦﴾

બેશક તુમ્હારા પરવરદિગાર વોહ ખુબ જાનતા હૈ જો ઉસકી રાહસે ભટકે, ઔર ખુબ જાનતા હૈ જો રાહ પર ચલનેવાલે હૈ (૧૧૭)

فَكُلُوا مِنَّا ذِكْرًا سَمُّ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٧﴾ وَمَا

તો મુસલ્માનો ખાઓ ઝબીહેકો જિસ પર અલ્લાહકા નામ લિયા ગયા, અગર તુમ ઉસકી આયતોકો માનતે હો (૧૧૮) ઔર તુમ્હે

لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِنَّا ذِكْرًا سَمُّ اللَّهِ عَلَيْهِ ۚ وَقَدْ فَضَّلْنَاكُمْ مَّا

કયા હક હૈ કિ ન ખાઓ વોહ ઝબીહા, જો ઝબ્હ કિયા ગયા અલ્લાહકા નામ લે કર, જબ કિ બેશક મુફસ્સલ બતા દિયા તુમકો

حَرَّمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ

જો હરામ ફરમા દિયા હૈ તુમ પર, મગર જિસકી તરફ તુમ બેકાબૂ હો જાઓ. ઔર બેશક બોહતરે વોહ હૈ કિ ગુમરાહ કરતે હૈ

بَاهْوَايِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَبِينَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوا

વહમી ખાતોસે, નાદાનીસે. બેશક તુમ્હારા પરવરદિગાર ખુબ જાનતા હૈ હદસે બેહદ હો જાનેવાલોકો (૧૧૯) ઔર મુસલ્માનો

ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ

છોડ દો ખુલા ઢકા હર તરહકા ગુનાહ. બેશક જો ગુનાહકો કમાએ, બહોત જલ્દ બદલા દિયે જાએગે

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا كَرِهَ اللَّهُ عَلَيْهِ

જો બટોરા હૈ (૧૨૦) ઔર મત ખાઓ જિસ પર ઝબ્હ કરતે અલ્લાહકા નામ યાદ નહીં કિયા ગયા.

وَأَنَّهُ لَفَسَقٌ ۚ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوَّلِيهِمْ لِيُجَادِلُوهُمْ

ઔર બેશક વોહ નાફરમાની હૈ. ઔર બેશક શૈતાન ઝરૂર અપને યારોકે દિલમેં ડાલતે હૈ કિ તુમસે ઝગડતે રહે.

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمَشْرِكُونَ ۚ أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ

ઔર અગર તુમ લોગ ઉનકે કહે પર ચલે, તો બેશક તુમ ભી મુશ્રિક હો (૧૨૧) કયા જો બે જાન થા, ફિર હમને ઉસકો જાન દી

وَجَعَلْنَاهُ نُورًا ۚ يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ ۚ كَسَنٌ مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ

ઔર બના દિયા ઉસકે લિયે રૌશની, જિસસે ચલે ફિરે લોગોમેં, ઉસકી મિધાલ ઉસકી તરહ હૈ જો અંધેરિયોમેં હૈ ?

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

કિ ઉસસે નિકલના નહીં. ઈસી તરહ ભલે દિખા દિયે ગએ કાફિરોકો ઉનકે કરતૂત (૧૨૨)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا جَرِّمِيهَا لِيَسْكَرُوا فِيهَا ۚ

ઔર ઈસી તરહ બનાયા હમને હર આબાદીમેં જરાઈમપેશાકે સરદાર, કિ ધોકાધડી કરતે રહે ઉસમેં.

وَمَا يَنْفَكُ عَنْهَا

وَمَا يَنْفَكُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

और वोह हांव नहीं करते, मगर भुट अपनेसे, और उन्हें उसका पता नहीं चलता (१२३) और जब आठ उनके पास

أَيُّهُ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى تُؤْتِيَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۖ

कोई निशानी, तो बोले कि हम न मानेंगे, यहां तक कि भुट हमको बिनावास्ता दिया जाये, जिस तरह अल्लाहके रसूलोंको दिया गया...

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

अल्लाह बेहतर जानता है जहां अपनी रिसालत रहे. बहुत जल्द पछोंगेगी उन्हें, जिन्होंने ज़ुर्मा किया,

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْفَكُونَ ۖ فَمَنْ

ज़िल्लत अल्लाहके यहां, और सप्त अज़ाब, जो हांव भेलते रहे (१२४) तो

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ

जिसे अल्लाह चाहे कि छिदायत दे, भोल देता है उसके सीनेको ईस्लामके लिये. और जिसे चाहे कि

يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّا بِصَعْدِ السَّمَاءِ

उसकी गुमराही दिभावे, तो कर देता है उसके सीनेको तंगबन्द, गोया ऊपरदस्ती आस्मान चढ़ाया जाता है.

كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَ

ईसी तरह अल्लाह बना देता है नापाक, बेईमानोंको (१२५) और

هَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾

यह तुम्हारे परवरदिगारकी राह है सीधी. बेशक मुफ़्फ़सल करदी हमने आयतें सबक लेनेवाली कौमके लिये (१२६)

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَ

उनके लिये सलामतीका घर है उनके परवरदिगारके यहां, और वोह उनका मददगार है, अजमें उसके जो वोह अमल करते थे (१२७) और

يَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَبْعَثُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِّنَ

उस दिन जब एकज्जा करेगा उन सबको, कि औ गिरोहे जिन तुमने बहुत अपना लिया था ईंसानों

الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا

को, और बोले उनके दोस्त ईंसानसे, कि औ हमारे परवरदिगार हममेंसे अकने दूसरे

بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

से अपनी गरज निभावी, और पछोंय गये उस वक्तको, जो तुम्हारे लिये मुकर्रर करमा दिया था. इरमान लुवा कि “जहन्नम तुम्हारा ठिकाना है.”

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَ

હમેશા ઉસમેં રહો, મગર જિસે અલ્લાહ યાહે. બેશક તુમહારા પરવરદિગાર હિકમતવાલા ઈલ્મવાલા હે (૧૨૮) ઓર

كَذَلِكَ نُؤَيِّ بِعَضِّ الظَّلِيلِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۲۹﴾

ઈસી તરહ હાકિમ બના દેતે હેં હમ બા'ઝ ઝાલિમોંકો બા'ઝ પર... બદલા ઈસકા જો કમાતે થે (૧૨૯)

يَعْتَصِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ الْمَيَّاتُكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ

ઐ જિન્ન વ ઈન્સાનકે ગિરોહ, કયા નહીં આએ તુમહારે પાસ રસૂલ તુમમેંસે ? બતાવે

عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُوكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا ۖ قَالُوا شَهِدْنَا

તુમકો હમારી આયતેં, ઓર ડરાતે તુમકો આજકે દિન મિલનેસે. બોલે, કિ “હમ અપને ખિલાફ

عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

ખુદ ગવાહ હેં,” ઓર ધોકા દે દિયા થા ઉનકો દુન્યાવી ઝિન્દગીને, ઓર ગવાહી અપને ઊપર દેની પડી, કિ

أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۳۰﴾ ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ

બેશક વોહ કાફિર થે (૧૩૦) યહ યૂં કિ તુમહારા પરવરદિગાર, નહીં હે આબાદિયોંકો ઉજાડનેવાલા

بِظُلْمٍ ۚ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ ﴿۱۳۱﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ

ઝુલ્મસે, જબકિ ઉસકે બસનેવાલે બેખબર હેં (૧૩૧) હર એકકા દરજા હે જૈસા અમલ કિયા. ઓર નહીં હે તુમહારા પરવરદિગાર

بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَرَبُّكَ الْعَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ إِنَّ يَشَاءُ

ગાફિલ, જો વોહ કરતે હેં (૧૩૨) ઓર તુમહારા પાલનેવાલા બેપરવાહ રહમતવાલા હે. અગર યાહે તુમ

يُدْهِبَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ

લોગોંકો હટા દે, ઓર તુમહારી જગહ તુમહારે બા'દ જિસે યાહે લાએ, જિસ તરહ તુમકો પૈદા ફરમા દિયા

ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۳۳﴾ إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي ۖ وَمَا أَنْتُمْ

દૂસરે લોગોંકી નસ્લસે (૧૩૩) બેશક જિસકા તુમસે વા'દા કિયા જાતા હે ઉસે આના હે. ઓર તુમકો

بِمُعْجِزِينَ ﴿۱۳۴﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ

બચના નહીં હે (૧૩૪) કેહ દો, કિ “ઐ લોગો તુમ કામ કિયે જાઓ અપની જગહ પર, મેં અપના કામ કર રહા હું.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

તો જલ્દ જાન લોગે, કિ જન્મતકી આકિબત કિસકી હૂઈ.” બેશક અન્જામ બખેર ન હોંગે

الظَّالِمُونَ ﴿۱۳۰﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِثْلَ ذَرٍّ أَمِنْ الْحَرِّثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا

અલિમ લોગ (૧૩૫) ઓર કર દિયા અલ્લાહકે લિયે જો ઉસને પૈદા ફરમાયા ખેતી ઓર મવેશીસે એક હિસ્સા,

فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

તો કેહને લગે કિ યહ અલ્લાહકા હે ઉનકે નજદીક, ઓર યહ હમારે બુતોંકે લિયે હે. તો જો બુતોંકા હે

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ

નહીં પહોંચતા અલ્લાહકો. ઓર જો અલ્લાહકા હે તો વોહ પહોંચ જાતા હે બુતોંકો.

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۱﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّرَكَائِينَ

કિતના બુરા ફેસલા કરતે હે (૧૩૬) ઓર ઇસી તરહ અચ્છા લગા દિયા બોહતેરે મુશ્રિકીનકો

قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُردُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ

ઉનકે મા'બૂદોંને અપની અપની ઓલાદકો કતલ કર ડાલના, તાકિ ઉનકો હલાક કર દેં ઓર ઉન પર ઉનકે દીનકો મુશ્તબેહ કર દેં.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَقَالُوا هَذِهِ

ઓર અગર અલ્લાહ ચાહતા, તો વોહ યહ ન કરતે. તો ઉનકો ઓર ઉનકે ઇફ્તિરાઓકો છોડો (૧૩૭) ઓર બોલે કિ યહ

أَنْعَامٌ وَحَرِّثُ حَجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ شَاءَ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ

મવેશિયાં ઓર ખેતી અછૂતી હે. નહીં ખાએગા ઉનકો મગર જિસે હમ ચાહે, અપને ખયાલમેં, ઓર કુછ મવેશિયાં

حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً

હેં જિનકી સવારી હરામ હે, ઓર કુછ મવેશી હેં કિ જિનકે ઝબ્હ હોને પર અલ્લાહકા નામ નહીં લેતે. અલ્લાહ પર યહ સબ ઇફ્તિરા.

عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۳﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

બહોત જલ્દ બદલા દેગા અલ્લાહ, જો ઇફ્તિરા બાંધતે થે (૧૩૮) ઓર બોલે કિ ઇન મવેશિયોંકે પેટમેં

هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا وَفُحْرٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ

જો કુછ હે સિફ મદોંકા હે, ઓર ઓરતોં પર હરામ હે. ઓર અગર

يَكُنْ مَيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ

મરા હુવા પૈદા હો, ઉસમેં સબ બરાબરકે શરીક હે. બહોત જલ્દ બદલા દેગા અલ્લાહ ઉનકે ઇસ મન ગઢતકા. બેશક વોહ હિક્મતવાલા

عَلِيمٌ ﴿۱۳۴﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ

ઇસ્મવાલા હે (૧૩૯) બેશક ઘાટેમેં પડ ગએ જિન્હોંને માર ડાલા અપની ઓલાદકો બેવફૂરીમેં નાદાનીસે. ઓર

حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا

હરામ કરાર દે દિયા જો અલ્લાહને ઉત્તરે રોઝી દી, અલ્લાહ પર બોલતાન લગાતે હુએ. બેશક વોહ ગુમરાહ હો ગએ ઓર નહીં

مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَدَّتْ مَعْرُوشَتٍ وَغَيْرَ

હેં રાહ પર (૧૪૦) ઓર વોહી હે જિસને પેદા ફરમાયા બાગ, છાઈ બેલે, ઓર બેછાએ

مَعْرُوشَتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّيْحَانُ

દરખ્ત. ઓર ખજૂર ઓર ખેતી જુદા જુદા ખાને. ઓર ઝેતૂન ઓર અનાર,

مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرُوا ثَوَابَهُ

મિલતે જુલતે ઓર બેમૈલવાલે. તુમ લોગ ઉસકા ફલ ખાઓ જબસે ફલને લગે, ઓર ઉસકી ઝકાત

يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝

હો દો કટાઈકે દિન. ઓર બેમહલ ખર્ચ ન કરો. બેશક અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા બેમહલ ખર્ચ કરનેવાલોંકો (૧૪૧) ઓર

الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۖ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

મવેશીમેં બા'ઝ બારબરદારીવાલે હેં, ઓર બા'ઝ છોટે કમઝોર, તુમ લોગ ખાઓ જો રોઝી દે દી તુમકો અલ્લાહને, ઓર મત ચલો

خُطُوتِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۖ ثَمَنِيَّةٌ أَزْوَاجٌ مِنْ

કદમોં પર શૈતાનકે. બેશક વોહ તુમ્હારા ખુલા દુશ્મન હે (૧૪૨) આઠ નર માદે, ભેડ

الطَّيَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِائَيْنِ ۖ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ آم

સે નર વ માદા દો, ઓર બકરીસે નર વ માદા દો, પૂછો કિ કયા દોનોં નરકો હરામ કિયા, યા

الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ

દોનોં માદાકો, યા ઉસકો જો દોનોં માદાકે પેટમેં હે ? બતા તો દો મુઝે કિસી ઇલ્મસે ભી

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۖ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۖ

અગર સચ્ચે હો (૧૪૩) ઓર ઊંટસે નર વ માદા દો, ઓર ગાયસે નર વ માદા દો.

قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ آم الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

પૂછો કિ દોનોં નરકો હરામ કિયા, યા દોનોં માદાકો, યા ઉસકો જિસે દોનોં માદાકા પેટ

الْأُنثَيَيْنِ أَم كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ اللَّهُ بِهَذَا ۖ فَسَنَ

રખે હે ? યા તુમ હાઝિર થે, જબ હુકમ દિયા થા તુમકો અલ્લાહને ઇસકા. તો ઇસસે

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

જ્યાદા ઝાલિમ કોન ? જિસને મનઘડત બાંધા અલ્લાહ પર જૂટ. તાકિ ગુમરાહ કર દે લોગોંકો બેઈલ્મીસે.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٧٧﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا

બેશક અલ્લાહ, નહીં રાહ દેતા ઝાલિમ કોમકો (૧૪૪) કેહ દો કિ મેં નહીં પાતા ઈસમેં જો

أَوْحَىٰ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ

વહી ભેજી ગઈ હે મુઝ પર, કિસી ખાનેવાલે પર કોઈ ગિઝા હરામ, મગર યહ કિ વોહ મુદ્દાર હો, યા

دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِّغَيْرِ

બેહતા ખૂન હો, યા સુવ્વરકા ગોશત હો, કિ યહ તો નજાસત હે, યા નાફરમાનીકા જાનવર, કિ ઝબ્હ કિયા ગયા

اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ

અલ્લાહકે સિવા દૂસરેકે નામ પર. ફિર કોઈ બેકાબૂ હો ગયા, ન તો ખ્વાહિશમન્દ હે ઓર ન હાજતસે જ્યાદા લેનેવાલા, તો બેશક તુમ્હારા

رَحِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ

પરવરદિગાર ગફૂરરહીમ હે (૧૪૫) ઓર જો યહૂદી થે ઉન પર હમને હરામ ફરમા દિયા થા, સબ નાખુનવાલે જાનવરોંકો. ઓર

الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَصَلَتْ ظُهُورُهُمَا

ગાય ઓર બકરીકી હમને હરામ કર દિયા થા ઉન પર ચરબી. મગર જો પીઠ

أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ ۖ وَإِنَّا

ઓર આંતોં પર હો, યા હડીસે લગી હો. યહ હમને ઉનકો સજા દી થી ઉનકી સરકશીકી. ઓર બેશક

لَصَبِيحُونَ ﴿١٧٩﴾ فَإِنَّ كَذِبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ

હમ સચ્ચે હે (૧૪૬) અબ અગર વોહ લોગ તુમ્હે જુટલાઓ, તો કેહ દો કિ તુમ્હારા પરવરદિગાર વસીઅ રહમતવાલા હે

وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٨٠﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ

ઓર ઉસકા અઝાબ પલટા ન જાએગા મુજરિમ કોમસે (૧૪૭) અબ કહેંગે જિન્હોંને

أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ

શિર્ક કિયા હે, કિ અગર અલ્લાહ યાહતા, તો હમ શિર્ક ન કરતે ઓર ન હમારે બાપ દાદે, ઓર ન હમને હરામ કિયા હોતા

شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۖ

કુછ. ઈસી તરહ જુટલાયા થા ઉન્હોંને જો ઉનસે પહલે હૂએ, યહાં તક કિ ચખ લિયા હમારા અઝાબ.

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَاطِإِ تَتَّبِعُونَ إِلَّا

પૂછો કે કયા તુમ્હારે પાસ કોઈ ઈલ્મ છે, કે ઉસકો નિકાલો હમારે લિયે. તુમ લોગ તો સિર્ફ ગુમાનસે કામ

الظَنِّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ فِإِلِلِّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

લેતે હો, ઓર તુમ લોગ મહજ અટકલ લગાતે રહતે હો (૧૪૮) કેહ દો કે દિલ નશીન દલીલ તો અલ્લાહકે લિયે છે.

فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٩﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدَآءُكُمْ الَّذِينَ

તો વોહ ચાહતા, તો તુમ સબકો રાહ પર લાતા (૧૪૯) કેહ દો કે લાઓ તો અપને ગવાહોંકો જો

يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ

ગવાહી દેં, કે બેશક અલ્લાહને હરામ ક્રિયા ઉસકો. ફિર અગર વોહ ગવાહી દે દેં, તો તુમ ગવાહી ન દેના ઉન

مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا

કે સાથ. ઓર ન માનો ઉનકે અવહામકો જો ઝુટલા ચુકે હમારી આયતોંકો, ઓર જો ન

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٤٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ

માને આબિરતકો, ઓર વોહ અપને પરવરદિગારકા બરાબર ગહેં (૧૫૦) કેહ દો કે આઓ મેં બતા દૂં

مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

જો હરામ ફરમાયા થા તુમ્હારે પરવરદિગારને તુમ પર, યહ કે ઉસકા કોઈ શરીક ન બનાઓ, ઓર માં બાપસે એહસાનકા.

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِّنْ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا

ઓર ન કતલ કર ડાલો અપની આલાદકો મુફ્લિસીકે ડરસે. હમ તુમ્હે ભી રોઝી દેં ઓર ઉન્હેં ભી. ઓર

تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ

કરીબ ન જાઓ બેશર્મિયોંકે, જો ઇનમેં ઝાહિર હેં ઓર જો છુપી હેં. ઓર ન કતલ કરો ઉસકો

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذِكْرُكُمْ وَطُغْيَانُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٤١﴾

જિસે અલ્લાહને હિક્કાઝતમેં લે લિયા છે નાહક. યહ છે જિસકા હુકમ દિયા તુમકો કે અકલસે કામ લો (૧૫૧)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

ઓર કરીબ ન ફટકો યતીમકે માલકે, મગર ઈસ તરહ જો ઉસકે લિયે ઝ્યાદા બેહતર હો, યહાં તક કે બાલિગ

أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْبَيْزَانِ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا

જવાન હો. ઓર પૂરા કરો નાપકો, ઓર તોલકો, ઇન્સાફસે. હમ કિસીસે કામ નહીં લેતે

إِلَّا وَسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ

મગર જો કર સકે. ઔર જબ બોલો તો ઈ-સાફકી બાત બોલો, ગો રિશ્તેદાર હો. ઔર અલ્લાહકા અહદ

اللَّهِ أَوفُوا ذُرِّيَّتَكُمْ وَصُسْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ وَإِنَّ هَذَا

પૂરા કરતે રહો. યહ હે જિસકા હુકમ દિયા તુમકો કિ નસીહત હાસિલ કરો (૧૫૨) ઔર બેશક યહ

صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

મેરી રાહ હે સીધી, તો ઈસ પર ચલો, ઔર દૂસરી રાહે ન ચલો, કિ તુમકો દૂર કર દે અલ્લાહ

عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذُرِّيَّتَكُمْ وَصُسْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۚ ثُمَّ آتَيْنَا

કી રાહસે. યહ હે જિસકા હુકમ દિયા કિ તુમ ડરવાલે હો જાઓ (૧૫૩) ફિર દિયા હમને

مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ

મૂસાકો કિતાબ, પૂરા કરમ કરનેકો ઉસ પર જિસને નેકીકી, ઔર તફસીલ હર ચીઝ

۱۹
۶

شَيْءٍ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلْقَا رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ۚ وَ

કી, ઔર હિદાયત વ રહમત, કિ વોહ અપને પરવરદિગારસે મિલનેકો માન જાએ (૧૫૪) ઔર

هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ

યહ કિતાબ હે જિસકો ઉતારા હમને બરકતવાલી, તો ઈસકી પૈરવી કરો, ઔર ડરો કિ તુમ રહમ કિયે જાઓ (૧૫૫)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۚ

આઈન્દા યહ કેહ ડાલો કિ કિતાબ ઉતારી જા ચુકી હે, સિફ દો ગિરોહો પર હમસે પહલે. ઔર

إِنْ كُنَّا عَنْ دُرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ۚ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا

હમ ઈન લોગોંકે પઢને પઢાનેસે બેબબર થે (૧૫૬) યા યૂં કેહ ડાલો કિ અગર હમ પર કિતાબ

الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ

ઉતારી જાતી, તો હમ ઉનસે ઝ્યાદા હિદાયત પર હોતે. લિહાઝા આ ગઈ તુમહારે પાસ તુમહારે પરવરદિગારકી ખુલી

هُدًى وَرَحْمَةً ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ

દલીલ ઔર હિદાયત વ રહમત. તો ઉસસે ઝ્યાદા ઝાલિમ કીન હે, જિસને ઝુટલાયા અલ્લાહકી આયતોંકો ઔર બેરુખી બરતી

عَنْهَا سَخِرَ مِنَ الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ

ઉનસે. હમ બહોત જલ્દ સજા દેંગે ઉન્હેં, જો મુંહ ફેરતે હેં હમારી આયતોંસે. બુરી સજા

بِسَاكَاثٍ يَصُدُّونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

મુંહ ફેરનેકી (૧૫૭) વોહ લોગ ઈસી ઇન્તિઝારમેં હેં કિ ફરિશતોંકે આનેકા વક્ત આ જાએ,

أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ

યા તુમહારે પરવરદિગારકે દીદારકા વક્ત આ જાએ, યા તુમહારે પરવરદિગારકી આખરી નિશાની આ જાએ, જિસ દિન તુમહારે પરવરદિગારકી વોહ

رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ

નિશાની આ જાએ, તો કિસીકે કામ ઉસકા ઇમાન ન આએગા, જો પહલે સે ઇમાન ન લાયા થા. યા

كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا ۚ قُلِ انْتَضَرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ (۱۵۸) إِنَّ

અપને ઇમાનમેં નેકી ન કમાઈ થી. કેહ દો કિ ખેર ઇન્તિઝાર કિયે જાઓ, હમ ભી મુન્તઝિર હેં (૧૫૮) બેશક

الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا

જિન્હોને દુકડે દુકડે કર ડાલા અપને દીનકો, ઓર હો ગએ શયઆ શયઆ, તુમકો ઉનસે કુછ સરોકાર નહીં. ઉનકા

أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ (۱۵۹) مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

મુઆમલા અલ્લાહકે સુપુર્દ હે, ફિર વોહ સજા દેગા ઉનકો જો વોહ કરતે થે (૧૫૯) જો એક નેકી કરે

فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا

તો ઉસકે લિયે દસ ગુના હે. ઓર જો બુરાઈ કરે, તો સજા ન દી જાએગી મગર ઉસકે

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ (۱۶۰) قُلِ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

બરાબર, ઓર વોહ જુલ્મ ન કિયે જાએગે (૧૬૦) કેહ દો કિ બેશક રાહ દી મુઝ કો મેરે પરવરદિગારને સીધી રાહકી તરફ..

دِينًا قَبِيْلًا مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ (۱۶۱)

દીને બરહક, ઇબ્રાહીમકી મિલ્લત, જો હર બાતિલસે અલગ થે. ઓર મુશ્રિક ન થે (૧૬૧)

قُلِ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ (۱۶۲)

કહો કિ બેશક, મેરી નમાઝ ઓર હજ ઓર ઝિન્દગી ઓર મૌત અલ્લાહકે લિયે હે, પરવરદિગાર સારે જહાનકા (૧૬૨)

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ (۱۶۳) قُلِ

ઉસકા કોઈ શરીક નહીં. ઓર ઇસીકા મુઝકો હુકમ દિયા ગયા, ઓર મેં પહલા મુસલ્માન હૂં (૧૬૩) કેહ દો

أَعْبَدَ اللَّهَ أَبْغَىٰ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ

કિ કયા અલ્લાહકે ગૈર કો અપના પરવરદિગાર બનાને કે લિયે જુસ્તુજૂ કરૂં? હાલાંકિ વોહ સબકા પાલનેવાલા હે. ઓર નહીં કમાતા કોઈ

إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ

મગર ઉસકા ઝિમ્મેદાર વોહી હે. ઓર કોઈ કિસી દૂસરેકા બોઝ નહીં ઉઠાતા. ફિર અપને પરવરદિગારકી તરફ તુમહારા લૌટના હે.

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۖ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِيفَ

તો બતા દેગા તુમહે જિસમેં ઝગડા કરતે થે (૧૬૪) વોહી હે જિસને બનાયા ખુદ તુમ લોગોંકો ઝમીનમેં

الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا

ખલીફા, ઓર બુલન્દ ફરમા દિયા એકકો એકસે કઈ દરજે, તાકિ આઝમા લે તુમકો ઉસમેં

أَنْتُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

જો દે દિયા હે તુમકો. બેશક તુમહારા પરવરદિગાર જલ્દ અઝાબ દેનેવાલા હે. ઓર બેશક વોહ ઝરૂર ગફૂરરહીમ હે (૧૬૫)

سُورَةُ الْأَعْرَافِ
الْأَعْرَافِ
۲۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الْأَعْرَافِ
الْأَعْرَافِ
۲۷

સૂરએ અઅરાફ મકકયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૦૬ રુકૂઅ ૨૪

الْمَصِّ ۚ كُتِبَ عَلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ

અલિફ-લામ-મીમ-સાદ (૧) કિતાબ જો ઉતારી ગઈ તુમ પર, તો ન હો તુમહારે સીનેમેં કોઈ ઝિજક ઇસસે,

لِتُنذِرَ بِهِ ۖ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۰ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّنْ

તાકિ ડરાઓ તુમ ઉસસે, ઓર નસીહત હે માન જાનેવાલોંકે લિયે (૨) તુમ લોગ ચલો ઇસ પર જો તુમહારી તરફ ઉતારા ગયા

رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ ۱۱ وَكَمْ

તુમહારે રબકી તરફસે, ઓર મત પેરવી કરો જો ફુરઆનકો છોડ કર હાકિમ હે. તુમ લોગ કમ નસીહત કબૂલ કરતે હો (૩) ઓર કિતની

مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ۝ ۱۲ فَمَا

બસ્તિયાં થીં જિનકો હમને તબાહ કર દિયા, તો વહાં આયા હમારા અઝાબ રાતકો સોતેમેં, યા વોહ દિનમેં કેલૂલા કર રહે થે (૪) તો ન

كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ ۱۳

થી ઉનકી કોઈ બોલી બાત, જબકિ આ ગયા ઉન પર હમારા અઝાબ, મગર યહ કિ બોલે કિ બેશક હમ ઝાલિમ થે (૫)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ ۱۴

તો ઝરૂર હમ સવાલ કરેંગે ઉનસે જિનકી તરફ રસૂલ કિયે ગએ. ઓર ઝરૂર હમ પૂછેંગે રસૂલોંસે (૬)

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعَلَمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ ۱۵ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ

ફિર ઝરૂર હમ ખુદ હી બતા દેંગે અપને ઇલ્મસે. ઓર હમ તો કહીસે ગાઈબ નહીં (૭) ઓર અમલકી તોલ ઉસ દિન

الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸﴾ وَمَنْ

ઠીક છે. તો જિસકા વજન ભારી હુવા, વોહી કામિયાબ હે (૮) ઓર જિસકા

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا

પલ્લા હલકા પડા, તો વોહ એસે હે કિ ઘાટેમેં ડાલા ખુદ અપનેકો. યહ બદલા હે જો હમારી

بِأَيِّتِنَا يُظْلَمُونَ ﴿۹﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمُ

આયતોંસે જ્યાદતી કરતે થે (૯) ઓર ઝરૂર બેશક હમને જમાવ દિયા તુમકો ઝમીન પર ઓર પેદા કર દિયા તુમહારે લિયે

فِيهَا مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ

ઉસમેં ઝિન્દગીકે સામાન. તુમ લોગ કમ શુકગુઝાર હોતે હો (૧૦) ઓર અલબત્તા હમને પેદા ફરમાયા તુમકો, ફિર સુરત

ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ

બખ્શી તુમહેં, ફિર ફરમાયા હમને ફરિશ્તોંસે કિ સજદા કરો આદમકા. તો સબને સજદા કિયા સિવા ઇબ્લીસકે. કિ

يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿۱۱﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ

વોહ સજદા કરનેવાલોંમેં ન હુવા (૧૧) ફરમાયા કિ “કિસ થીઝને રોકા તુઝકો, કિ તૂને સજદા ન કિયા? જબકિ મેં ને તુઝકો હુકમ દિયા.”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿۱۲﴾

બોલા “મેં બેહતર હૂં ઇસસે...” “તુઝકો તૂને આગસે બનાયા, ઓર ઇનકો મિટ્ટીસે પેદા કિયા” (૧૨)

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ

ફરમાન હુવા, “તૂ યહાંસે ઉતર જા,” ‘તુઝે હક ન થા કિ યહાં ગુરૂર કરે,’ ‘નિકલ, બેશક

مِنَ الصُّغَرَىٰ ﴿۱۳﴾ قَالَ أَنُظِّرُنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴﴾ قَالَ إِنَّكَ

તૂ કમીનોંસે હે” (૧૩) બોલા, “મેરી જાન બખ્શીકી જાએ ઉસ દિન તક કિ લોગ ઉઠાએ જાએ” (૧૪) ફરમાન હુવા, “બેશક તુઝકો

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۱۵﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَكَ وَمَا صَرَاكَ

મોહલત હે” (૧૫) બોલા, “તો ચૂંકિ મેરી ગુમરાહી તૂને ઝાહિર કર દી, ઝરૂર આસન જમાઈંગા તેરે સીધે રાસ્તે

الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُهُم مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

મેં જો ઉનકે લિયે હે” (૧૬) “ફિર ઝરૂર આઈંગા ઉનકે પાસ, સામનેસે, પીછેસે,

وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿۱۷﴾

ઓર દાહિનેસે, ઓર બાએંસે, ઓર તૂ ઉનકે બોહતેરોંકો શુકગુઝાર ન પાએગા” (૧૭)

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ

ફરમાન હુવા, 'નિકલ યહાંસે, મદૂદ. મદહીન. જો ઉનમંસે તેરી ચાલ ચલા,

لَا مَلَكٌ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ (۱۷) وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ

તો ભર દૂંગા જહન્નમકો, તુમ સબસે" (૧૮) "ઓર એ આદમ તુમ રહો ઓર

زَوْجَكَ الْجَنَّةَ فُكْلًا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ

તુમ્હારી બીબી જન્નતમં, ફિર ખાયા કરો જહાં ચાહો.. "ઓર ઇસ પેડકે કરીબ ન

الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ (۱۸) فَسَوَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ

જાના કિ અપના બના બિગાડ દો" (૧૯) ફિર વસ્વસા ડાલા ઇન દોનોંમં શૈતાનને,

لِيَبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا هُمَا

તાકિ આહિર કર દે ઉન પર જો પોશીદા થીં ઉનસે ઉનકી શર્મગાહેં. ઓર બોલા "કિ નહીં રોકા હે તુમકો

رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا

તુમ્હારે પરવરદિગારને ઇસ પેડસે, મગર યૂંકિ હો જાઓગે ફરિશ્તે, યા હમેશા જન્નતમં

مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ (۲۰) وَقَاسَمَهُمَا إِيَّيْ لَكُمْ لِيَنِ الصَّحِيحَ ۝ (۲۱)

રહા કરોગે' (૨૦) "ઓર કસમ ખાઈ કિ મેં તુમ્હારે ખેરખ્વાહોંસે હૂં" (૨૧)

فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا

ફિર ઉતાર લાયા ઉનકો ધોકેસે. ફિર જબ ચખા દોનોંને ઉસ પેડસે, તો બરહના હો ગઈં ઉનકી શર્મગાહેં.

وَكُفَّعَا بِحِصْفَيْنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا

ઓર લગે દોનોં રખને પત્તેસે પત્તા જોડ કર અપને ઊપર, જન્નતકે પત્તોંસે. ઓર નિદા ફરમાઈ દોનોંકો ઉન

أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ

કે પરવરદિગારને, કિ 'કયા હમને તુમ દોનોંકો રોકા નહીં થા ઇસ પેડસે, ઓર નહીં કેહ દિયા થા કિ બેશક શૈતાન તુમ લોગોં

عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ (۲۲) قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ

કા ખુલા દુશ્મન હે?" (૨૨) દોનોંકેહને લગે, "એ હમારે પરવરદિગાર, હમને અપના બના બિગાડ ડાલા ઓર અગર તૂને ન બાખ્શા હમકો ઓર

تَرْحَمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ (۲۳) قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ

રહમ ન ફરમાયા હમ પર, તો હમ હોંગે ઘાટેવાહોંસે' (૨૩) ફરમાન હુવા, 'ઉતરો, તુમમં એક

لِبَعْضٍ عَدُوٍّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٣﴾

(૨૪) દૂસરેકા દુશ્મન હે. ઓર તુમહારે લિયે ઝમીનમેં ઠહરાવ, ઓર કુછ વક્ત તક રહન સહન હે”

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٣٤﴾ يٰبَنِي

ફરમાન હુવા, ‘ઈસીમેં જિયોગે, ઓર ઈસીમેં મરોગે. ઓર ઈસીસે નિકાલે જાઓગે” (૨૫) એ ઓલાદે

أَدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِرَكُمْ وَرِيشًا

આદમ ! “બેશક ઉતારા હમને તુમ પર લિબાસ, જો છુપા લે તુમહારી શર્મગાહોંકો ઓર ઝેબાઈશવાલા. ઓર

لِبَاسِ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

ખોફે ખુદાકા લિબાસ સબસે બેહતર હે.” યહ અલ્લાહકી આયતેં હેં કિ વોહ લોગ

يَذْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ يٰبَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ

નસીહત પાઁ (૨૬) એ આદમિયો ! ‘ન ફિત્નેમેં ડાલે તુમકો શૈતાન, જેસા કિ તુમહારે માં બાપકો

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِرَهُمَا إِنَّهُ

નિકાલા જન્નતસે, ઉન દોનોંકે લિબાસ ઉતારે, કિ ઉનકો ઉનકી શર્મગાહેં દિખા દે. બેશક વોહ

يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا

ઓર ઉસકા કુખ્યા તુમ્હે દેખતા હે, ઐસા કિ તુમ ઉનકો નહીં દેખ સકતે.” હમને કર દિયા

الشَّيْطَانِ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً

શૈતાનોંકો દોસ્ત ઉનકા જો ઈમાન ન લાઁ (૨૭) ઓર જબ ઉન્હોંનેકી કોઈ બેહચાઈ,

قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهِمَا آيَاتِنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ

તો બોલે કિ “ઈસી પર પાતે રહે હમ અપને બાપદાદોંકો, ઓર અલ્લાહને હમેં ઉસકા હુકમ દે રખા હે,” કેહ દો કિ “બેશક અલ્લાહ નહીં

بِالْفَحِشَةِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي

હુકમ ફરમાતા નંગ કામોંકા.” કયા અલ્લાહ પર વોહ ગઢતે હો, જિસકો જાનતે હી નહીં? (૨૮) કેહ દો કિ હુકમ દિયા હે મેરે

بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ

પરવરદિગારને ઈન્સાફકા.. ઓર સીધા રખો અપને રુખકો હર સજદાવાલી ઈબાદતમેં, ઓર ઉસકી દુહાઈ દો

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هٰكُمَا بِمَا كُنتُمْ تَعُودُونَ ﴿٣٨﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ

ઉદાકે ખરે દીનદાર હો કર... જેસા તુમ્હેં શુરૂઅમેં બનાયા ફિર લોટોગે (૨૯) એક ફરીક રાહ પર,

وَقَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ

और अेक करीक थे जिस पर गुमराही ठीक उतरी, बेशक उन्होंने बना लिया शैतानोंको दोस्त

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝۳۰ يَبْنِيْ اٰدَمَ

अल्लाहको छोड कर. और गुमान यह रभते हैं कि वोह छिदायत पाअे हैं (३०) अै औलादे आदम

خَذُوا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

छप्तिथार करो अपनी आरास्तगी, डर भार मस्जिद आनेमें. और भाओ और पियो और बेवजह बर्य न करो.

۳۰

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ

बेशक अल्लाह नही पसन्द करमाता बेवजह बर्य करनेवालोंको (३१) केड दो कि किसने डराम किया अल्लाहकी पैदाकी हुई छस जीनतको, जो उस

لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي

ने निकावी अपने बन्दोंके लिये, और पाकीजा रोजीको. केड दो कि यह सब उनके लिये है जो ईमान ला युके

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

दुन्यावी जिन्दगीमें, और सिर्फ उन्हींके लिये है कयामतके दिन. छस तरह डम आयतोंकि तफसील करते हैं

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۳۲ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا

अडले छल्म कौमके लिये (३२) केड दो कि डराम करमा दिया है डमारे परवरदिगारने अस बेशर्मियोंको, जो भुवी

وَمَا بَطْنٍ وَإِلَافٍ وَابْغَىٰ بَغْيٍ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

और जो ढकी छों, और गुनाह, और नाहक जुल्मको, और यह कि शरीक बनाओ अल्लाहका उसे

لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ ۚ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۳۳

जिसकी नही उतरी कोछ सनद, और यह कि अल्लाह पर वोह लगाओ जिसका तुम्हें छल्म ही नही (३३)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً

और डर उम्मतका अेक वक्त आभरी है. तो जब आ गया उनका वोह वक्त, तो न पीछे छों अेक घडी

وَلَا يَسْتَقْبِلُ مَوْتٌ ۝۳۴ يَبْنِيْ اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

और न आगे छों (३४) अै नरले आदम ! अगर आते रहें तुम्हारे पास तुममेंसे रसूल,

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي ۖ فَمَنْ اَتَقَىٰ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

जो पढा करें तुम पर डमारी आयतें, तो जो डरा और दुरुस्त छे गया, तो न कोछ डर उन पर,

وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

और न वोड़ रंज पाओ (३५) और जिन्होंने झुटलाया हमारी आयतोंको, और गुदर किया उससे,

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن

वोड़ जहन्नमवाले हैं. वोड़ इसमें हमेशा रहनेवाले हैं (३६) तो कौन ज्यादा जालिम है उससे

اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُمُ

जिसने गढ़ लिया अल्लाह पर झूट, या झुटलाया उसकी आयतें, वोड़ है जिन्हें उनकी तकदीरका बिभा

مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّا

मिलता रहेगा. यहां तक कि जब आये उसके पास, हमारे भेजे कासिदाने मौत, कि जिन्दगी पूरी कर दें,

مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا

तो पूछा, कि “कहां हैं तुम्हारी पूजा पुकारवाले अल्लाहको छोड़ कर?” बोले “वोड़ तो हमसे गुम गये,” और अपने ठीपर

عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِرُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ

गवाही दी, कि भेशक वोड़ कादिर थे (३७) इरमाने ठलाही हुवा, कि “हाबिल हो जाओ उन उम्मतोंमें

خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

जो तुमसे पहले गुजरी, जिनो ठन्ससे, जहन्नममें.” जब कोई उम्मत

أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آدَارُكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ

हाबिल हुई, तो ला’नत भेज अपनी जैसी पर. यहां तक कि जब ठकड़ा हो गये जहन्नममें सब, तो पिछली ने पहली

أُولَٰئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ

के लिये कडा, “कि ओ हमारे परवरदिगार उन्होंने हमको गुमराह किया था, तो उन्हें दो गुना अजाब दे जहन्नमका...”

قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَقَالَتْ أُولَٰئِهِمُ لَأُخْرَاهُمْ

इरमाने ठलाही हुवा, कि “हर अेकको दूना अजाब है,” लेकिन तुम भेठल्लम हो (३८) और बोली पहली दूसरीके लिये,

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

“नहीं है तुम्हें हम पर कोई इजीलत, पस तुम भी अजाब यन्मो जो तुम

تَكْسِبُونَ ﴿۳۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا

कमाई कर रहे थे” (३९) भेशक जिन्होंने झुटलाया हमारी आयतोंको और भडे बने उससे, न

تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدُّ خُلُوفَ الْجَنَّةِ حَتَّى يَلْبِغَ

ખોલે જાઓંગે ઉનકે લિયે આસ્માનકે દરવાઝે, ઓર ન જાઓંગે જન્નતમેં, યહાં તક કિ

الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْحَيَاطِ ۖ وَكَذَلِكَ تُجْزَى الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ

દાખિલ હો જાએ ઊંટ સૂઈકે નાકેમેં. ઓર એસી હી સજા હમ દેતે હેં જરાઈમપેશાકો (૪૦) ઉન્હેં

مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ ۖ وَمِنْ قُوِّهِمْ غَوَاشٍ ۖ وَكَذَلِكَ تُجْزَى

જહન્નમકી આગકા નીચે બિછોના, ઓર ઊપરસે ઓઢના હે. ઓર યૂં હી સજા હમ દેતે હેં

الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَفِّرُ

અંધેર મથાનેવાલોંકો (૪૧) ઓર જો ઈમાન લાએ ઓર નેક અમલ કિયે, હમ હુકમ હી નહીં દેતે

نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا ۖ وَلِيكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

મગર જિસકી સકત હો. વોહ લોગ જન્નતવાલે હેં. વોહ ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે હેં (૪૨)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

ઓર હમને ખીંચ લિયા જો ઉનકે સીનોમેં થા કીના. બેહતી હેં ઉનકે નીચે નહરેં.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ۖ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْثِ

ઓર સબને કહા કિ સારી ખુબી અલ્લાહકે લિયે હે. જિસને હમેં ઈસકી રાહ દી... ઓર ન રાહ પાતે

لَوْلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا

અગર ન હિદાયત ફરમાતા અલ્લાહ. બેશક આએ હમારે પરવરદિગારકે કઈ રસૂલ હક લે કર. ઓર ઉન્હેં

أَن تَبْلُغُوا الْجَنَّةَ ۖ أَوْ رَتَّبُوا بِهَا ۖ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

નિદા દી ગઈ કિ યહ જન્નત હે, જિસકે તુમ વારિષ કિયે ગએ, જો તુમ અમલે સાલેહ કરતે થે. (૪૩) ઓર આવાઝ દી

الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ ۖ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا ۖ هَلْ

જન્નતિયોંને જહન્નમિયોંકો, કિ હમને તો પા લિયા જો વા'દા ફરમાયા થા હમસે હમારે પરવરદિગારને હક, તો કયા

وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۖ قَالُوا فَاذْنُ مُؤَدِّنَ بَيْنَهُمْ

તુમને ભી પાયા જો વા'દા કિયા થા તુમહારે પરવરદિગારને હક ?" બોલે 'હાં., તો ઉનકે બીચમેં હાતિકને સદા દી,

أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ

કિ “અંધેરવાલોં પર અલ્લાહકી ફિટકાર હો. (૪૪) જો રોકે

سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿٣٥﴾

અલ્લાહકે રાસ્તેસે, ઓર કરના ચાહે ઉસકો ટેઠા. ઓર વોહ આબિરતકે મુન્કિર હૈં (૪૫).. ઓર

بَيْنَهُمَا حَبَابٌ ۖ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ ۚ

જન્નત વ જહન્નમકે દરમિયાન એક પદા હૈ, ઓર એઅરાફ પર કુછ લોગ હૈં કિ સબકો પહચાન લેંગે ઉનકે હુલ્લેસે.

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ ۖ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ

ઓર પુકારા જન્નતિયોંકો “કિ આપ લોગોં પર સલામ હો’... યહ ખુદ જન્નત ગએ નહીં ઓર ઉસકી

يَطْمَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

લાલચ રખતે હૈં (૪૬) ઓર જબ ઉનકી આંખે ફેર દી ગઈ જહન્નમિયોંકી તરફ,

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۖ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

બોલે પરવરદિગારા ન કર હમકો ઝાલિમ કોમકે સાથ” (૪૭) ઓર આવાઝ દી એ’રાફ

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ

વાલોંને, ઉન લોગોંકો જિનકો પહચાનતે હૈં, ક્યાફાસે બોલે, “ક્યા બના દિયા તુમહારા તુમહારી

جَنَعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ

જથ્થાબન્દીને ? ઓર જો તુમ બડે બના કરતે થે” (૪૮) ક્યા જો તુમ કસમ ખાયા કરતે થે કિ ઉનકો

لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا

અલ્લાહ ન લેગા અપની રહમતમૈં, યહી ગરીબ જન્નતમૈં યૂં જાનેવાલે હૈં કિ દાખિલ હો જન્નતમૈં, ન તુમહૈં કોઈ ડર હૈં ઓર ન

أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ

તુમ રન્જીદા હો (૪૯) ઓર ચિલ્લાએ જહન્નમી લોગ જન્નતિયોંસે, “કિ હમ પર

أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ

કુછ પાની ફેંક દો, યા જો રોઝી દી તુમકો અલ્લાહને.. જવાબ દિયા જન્નતિયોંને, “કિ બેશક

اللَّهُ حَرَّمَ هَٰذَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۖ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا

અલ્લાહને હરામ ફરમા દિયા દોનોંકો કાફિરોં પર” (૫૦) જિન્હોંને બના લિયા અપના દીન ખેલ

وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا سَوُوا

ફૂદકો, ઓર ધોકા દિયા ઉનકો દુન્યાવી ઝિન્દગીને, તો આજ હમ ઉન્હેં યાદસે મહરૂમ કર દેંગે, જેસા કિ વોહ ખુદ મહરૂમ રહે

لِقَاءِ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٦﴾ وَلَقَدْ

અપને ઇસ દિનકે પાનેકી યાદસે. ઓર જો હમારી આયતોંકા ઇન્કાર કિયા કરતે થે (૫૬) ઓર બેશક

جَنَّتُهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

લાએ હમ ઉનકે પાસ કિતાબ, જિસકો હમને મુફસસલ ફરમાયા અપને ઇલ્મસે હિદાયત વ રહમત, ઉનકે લિયે

يَوْمُنُونَ ﴿٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ

જો માને (૫૭) ઉન્હેં નહીં ઇન્તિઝાર હે મગર ઉસકે કહેકે અન્જામકા. જિસ દિન ઉસકા અન્જામ આએગા,

يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

તો ચિલ્લાએગે વોહ, જો ઉસે ભૂલે થે પહલેસે, કિ બેશક આએ હમારે પરવરદિગારકે કઈ રસૂલ હક લે કર.

فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَةٍ فَيشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرْدُ فَنَحْمَلَ غَيْرَ الَّذِي

તો કયા હમારે કુછ સિફારિશી હેં, કિ હમારી શફાઅત કર દેં, યા હમ વાપસ કિયે જાએ, તો હમ કરેં ઉસકે ખિલાફ જો કિયા

كُنَّا نَحْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٨﴾

કરતે થે ? બેશક ઘાટેમં ડાલા ઉન્હોંને અપનેકો ઓર બેકાર હો ગયા જો ગઢી ગઢી બાત બકા કરતે થે (૫૮)

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

બેશક તુમહારા પરવરદિગાર અલ્લાહ હે, જિસને પૈદા ફરમાયા આસ્માનોંકો ઓર ઝમીનકો છ દિનમં,

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ

ફિર બરાબર મુકમ્મલ કર દિયા અર્શ પર... વોહ ઢાંપ દેતા હે બાહમ રાત દિનકો, કિ બાહમ લગે રહતે હેં

حَاشِيًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهُ إِلَّا

જલ્દ જલ્દ. ઓર સૂરજકો, ઓર ચાંદકો, ઓર તારોંકો, સબ મુસખ્ખર ઉસકે હુકમકે. યાદ રખો ! કિ ઉસીકી શાન

لَهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٩﴾ أَدْعُوا رَبَّكُمْ

હે પૈદા કરના ઓર હુકમ દેના. અલ્લાહ તબારક વ તઆલા સારે જહાનકા પાલનેવાલા (૫૯) તુમ લોગ દુઆ કરો અપને

تَضَرَّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٦٠﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

પરવરદિગારસે ગિઝિઝા કર ઓર આહિસ્તા. બેશક વોહ નહીં પસન્દ ફરમાતા હદસે નિકલ જાનેવાલોંકો (૬૦) ઓર મત ફસાદ ડાલો ઝમીન

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ

મં, ઉસકે દુરસ્ત હો જાનેકે બા'દ. ઓર દુઆ કરો ઉસસે ડરતે, હૂએ રહમતકે લાલચી બન કર. બેશક અલ્લાહ

اللَّهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيْحَ

કી રહમત નઝદીક છે, મુખ્લિસ બન્દોંકે (૫૬) ઓર વોહી છે જો ચલાતા છે હવાકો, ખુશખબરી

بَشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا

કે લિયે અપની રહમતસે આગે. યહાં તક કિ જબ હવાએ ઉઠા લાઈ ભારી ભારી બાદલ,

سُقْنَهُ يَكِد مِّمَّيْتٍ فَأَنْزَلْنَاهُ أَمْشَاءً فَخَرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

તો ભેજ દિયા હમને ઉસકો બેજાન મકામકે લિયે, ફિર ઉતારા હમને ઉસસે પાનીકો, ફિર નિકાલા હમને ઉસસે કિસ્મ કિસ્મકે

الشَّعْرَتِ ۖ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَالْبَلَدُ

ફલ. ઈસી તરહ હમ મુદોંકો ભી નિકાલેંગે. અબ તો નસીહત કબૂલ કરો (૫૭) ઓર અચ્છી

الظَّيْبُ يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يُخْرِجُ

જગહકા સખ્ખા નિકલતા છે અપને પરવરદિગારકે હુકમસે. ઓર જો ખરાબ હો ચુકી, નહીં પેદાવાર હોતી

إِلَّا نَكِدًا ۖ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ

ઉસકી, મગર બમુશ્કિલ થોડી. ઈસી તરહસે હમ તરહ તરહ બયાન કરતે હેં આયતે, શુક્રગુઝાર કોમકે લિયે (૫૮) અલબત્તા બેશક

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

બેજા હમને નૂહકો ઉનકી કોમકી તરફ, તો ઉન્હોંને કહા ‘કિ એ મેરી કોમ પૂજો અલ્લાહકો, નહીં છે

مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

તુમહારા કોઈ મા’બૂદ ઉસકે સિવા. બેશક મેં ડરતા હૂં તુમ પર બડે દિનકે અઝાબકો” (૫૯)

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَنذَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ قَالَ

બોલે ઉનકી કોમકે ચોધરી લોગ, ‘કિ બેશક હમારી રાયમેં તુમ ખુલી ગુમરાહીમેં હો” (૬૦) ઉન્હોંને

يَقَوْمٍ لِّيْسَ بِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

જવાબ દિયા કિ એ કોમ મુઝમેં કોઈ ગુમરાહી નહીં છે, લેકિન મેં રસૂલ હૂં સારે જહાંકે પરવરદિગારકા” (૬૧)

أَبْلَغَكُمْ رِسَالَتِي ۖ وَأَنصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مِّنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

તુમ લોગોં તક પહોંચાતા હૂં આપને પરવરદિગારકે પૈગામોંકો, ઓર તુમહારા ખેરખ્વાહ હૂં ઓર અલ્લાહકી અતાસે વોહ જાનતા હૂં જો તુમ નહીં જાનતે” (૬૨)

أَوْعَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ

ક્યા તુમ ભો ચકકે હો ગએ કિ આઈ તુમહારે પાસ નસીહત, તુમહારે પાલનહારકી તરફસે એક એસે શખ્સ પર, જો તુમમેંસે છે, તાકિ વોહ

وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ

تुमको डराओ और ताकि तुम डरो, और किसी तरह रक्षित किये जाओ (६३) तो सबने झुटलाया उनको, तो हमने नज़ात दी उन्हें साथियों

مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا

के साथ कश्तीमें. और डिबा दिया उन्हें, जिनोंने हमारी आयतोंको झुटलाया. बेशक वो लोग

قَوْمًا عَمِينَ ﴿۱۴﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

अन्धे थे (६४) और आदकी तरह उनकी बिरादरीके छूटको. उन्होंने कहा, कि “ओ कोम पूजो

اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۵﴾ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ

अल्लाहको, कोई नहीं है तुम्हारा मा'बूद उसके सिवा. तो क्या तुम लोग डरते नहीं” (६५) बोले थोथरी उनकी कोमके

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ

जो काफिर थे, “कि बेशक हमारी रायमें तुम बेवकूफ हो. और बेशक हमारे भयालमें तुम

الْكَاذِبِينَ ﴿۱۶﴾ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ

झूटे हो” (६६) जवाब दिया, कि “ओ कोम, मुझमें कोई बेवकूफी नहीं है, लेकिन रसूल हूं सारे जहान

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ

के पालनेवालेका (६७) तुमको पछोचाता हूं अपने परवरदिगारके पैगाम, और मैं तुम्हारा भैर तलब

أَمِينٌ ﴿۱۸﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ

भो'तमह हूं” (६८) क्या तुमको तअज्जुब हुआ उसका, कि आर्थ तुम्हारे पास नसीहत तुम्हारे परवरदिगारकी तरहसे ऐसे पर,

مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ

जो तुममेंसे है, ताकि तुमको डराओ. और याद करो, जब कि बना दिया था तुमको ज़ानशीन कोमे

نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

नूहका, और बढ़ाया तुम्हारे डीलडोलके फैलावको, तो याद करते रहो अल्लाहकी ने'मतोंको, कि कामयाबी

تُقْلِحُونَ ﴿۱۹﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ

पाओ (६९) सब बोले “कि तुम हमारे पास ठस लिये आओ हो ? कि हम अक अल्लाहको पूजें और छोड दें जिनको

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿۲۰﴾

पूजते थे हमारे बाप दादे, तो जाओ ले आओ जिस अज़ाबका हमसे वा'दा देते हो, अगर सच्चे हो” (७०)

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّسَائِكُمْ رَجَسٌ وَعَظَبٌ ط

જવાબ દિયા, કે “બેશક વાકેઅ હો ગયા તુમ લોગોં પર તુમ્હારે પરવરદિગારકી તરફસે નફરત વ અઝાબ.”

أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَيِّئَتُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا

“ક્યા તુમ ઝગડા નિકાલતે હો મુઝસે ઉન નામ હી નામ પર, જો તુમને રખ દિયા ઓર તુમ્હારે બાપદાદોંને ? નહીં

نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَأَنْتَظِرُونَ إِيَّائِي مَعَكُمْ مِّن

નાઝિલ ફરમાઈ અલ્લાહને જિસકી કોઈ સનદ. તો કરો અઝાબકા ઈન્તિઝાર, મેં ભી સાથ સાથ

الْمُنْتَظِرِينَ ۝۴۱ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ

નઝર રખતા હૂં” (૭૧) તો બચા લિયા હમને ઉનકો ઓર જો ઉનકે સાથી થે અપની રહમતસે, ઓર

قَطَعْنَا دَايِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝۴۲

કાટકે રખ દી હમને જડ ઉનકી, જિન્હોંને ઝુટલાયા થા હમારી આયતોંકો, ઓર માનતે ન થે (૭૨)

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

ઓર ધમૂદકી તરફ ઉનકી બિરાદરીકે સાલેહકો... ઉન્હોંને કહા “ કે એ કોમ પૂજો અલ્લાહકો, નહીં હે તુમ્હારા

مِّنَ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ط قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ

કોઈ મા’બૂદ ઉસકે સિવા. બેશક આ ગઈ તુમ્હારે પાસ રોશન દલીલ તુમ્હારે રબકી તરફસે. યહ હે અલ્લાહકી

اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ وَلَا تَمَسُّوهَا

ઊંટની તુમ્હારે લિયે મો’જિઝા, તો ઉસકો છોડ દો કે અલ્લાહકી ઝમીનમેં ખાતી રહે. ઓર બુરાઈસે તુમ ઉસકો

بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۳ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ

હાથ ન લગાઓ, કે તુમકો પકડલે દુખ દેનેવાલા અઝાબ” (૭૩) “ઓર યાદ કરો જબ કે તુમકો બના દિયા થા જાનશીન

مِّن بَعْدِ عَادٍ وَ بَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

આઠકા, ઓર ઝમીનમેં તુમકો ઠિકાના દિયા, કે બનાતે હો નર્મ ઝમીન પર

قُصُورًا وَ تَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۝۴۴ فَادْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ وَلَا

મહલ, ઓર તરાશતે હો પહાડોંમેં ઘર. તો યાદ રખા કરો અલ્લાહકી ને’મતોંકો, ઓર મત

تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۴۵ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

ફિરો ઝમીનમેં ફસાદ મચાતે (૭૪) કહા ઉનકી કોમકે ચોધરિયોંને, જો બડે બનતે થે

مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ

उनसे, जो कमजोर कर दिये गये थे, जो उनमेंसे मान गये थे, कि “क्या तुम्हारे नजदीक

آن صِلًا مَّرْسَلٍ مِّنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

सावेह अपने परवरदिगारके रसूल हैं.” उन्होंने कहा “कि बेशक हम मानते हैं जो कुछ पैगाम दिया गया उनके जरीअसे” (७५)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٦٠﴾

बोले वोह, जो अडे बनते थे, कि हम लोग जिसको तुम मानते हो उसके मुन्किर हैं. (७६)

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ الْإِنْتَا

युनान्हे कोयें काट लीं उन्होंने गिंटनीकी, और सरकशीकी अपने परवरदिगारके हुक्मसे. और अकने लगे, कि “अै सावेह लाओ तो

بِمَا نَعِدُكَ إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦١﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

जिसका हमसे वा’दा हे रहे हो, अगर रसूल हो” (७७) तो पकडा उनको जल्जलेने,

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَثِينَ ﴿٦٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ

तो वोह अपने घरोंमें ओंधी लाश हो गये (७८) तो हट गये उनसे सावेह और कहा

يَقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

कि ‘अै कौम ! बेशक मैंने तो पछोंया दिया तुम्हें अपने परवरदिगारका पैगाम और जैर ज्वाहीकी तुम्हारी.

وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِينَ ﴿٦٣﴾ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

लेकिन तुम अच्छा जानते हो नहीं जैरज्वाहोंको” (७९) और वृत्तको, जबकि कहा अपनी कौमसे,

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

कि क्या बेशरमी तुम करते हो, जिसको नहीं किया तुमसे पहले किसीने सारे जहानमें (८०)

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ

अरे, तुम जते हो मर्दोंके पास शहवतको छोड कर औरतोंको. बल्कि

أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٦٥﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ

तुम लोग बेज्जा काम करनेवाले हो” (८१) और न था उनकी कौमका जवाब, मगर यह कि

قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٦٦﴾

“बोले कि उनको अपनी आबादीसे निकाल दो, यह लोग अडे पाकीजा रहते हैं” (८२)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۸۳﴾

تو بچایا لیوا اہلنے اُنکو اور اُنکے دھروالوںکو، مگر اُنکی اورتکو، وہی پیٹھ جانےوالوںسے تھی (۷۳) اور

أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۸۴﴾

بارسایا اہلنے اُن پر ایک بارش، تو دیکھ لو کیا کُسا ڈوبا انجلم ماجریموںکا (۷۴)

وَالِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَبْعُدُ عَنْكَ اللَّهُ مَا

اور مدینکی ترک اُنکی بیرادریکے شعیبکو، کڈا اے کیم پوچھو اہلواہکو، نہی

لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ

ہے تومہارا کوئی ما'بوء سوا اُسکے، بےشک آا گئی تومہارے پاس جھلی نیشانی تومہارے پروردگارکی ترکسے،

فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

تو ڈیک رہو ناپ اور تولکو، اور کم نہ دیا کرو لوگوںکو اُنکی شے،

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۖ ذَلِكُمْ خَيْرٌ

اور نہ فساد مہاؤو زمینمیں اُسکے پور اہل اہلنےکے با'د. یہ تومہارے لیے بہتر ہے

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ

اگر تم مانو (۷۵) اور نہ بےٹا کرو ہر راستہمیں

تَوْعْدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَنَ بِهِ وَ

کی دھمکی دے رہے ہو اور روکتے ہو اہلواہکی راہسے، اُسے جو مان چکا اُسکو، اور

تَبْعُوهَا عِوَجًا ۖ وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَتَرْتُمْ ۚ وَانْظُرُوا

تم یاہتے ہو اُسمیں کج. اور یاد کرو جب کی تم تھوڑے تھے، کیر بڑایا تمکو. اور دیکھو کی

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۸۶﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ

کُسا انجلم ڈوبا کُساہیوںکا. (۷۶) "اور اگر تممیں کچھ لوگ مان

أَمَنُوا بِالَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا

گئے، جو پےگام لے کر میں بےجا گیا ہوں، اور کچھ نہ مانا، تو ہڈرو،

حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿۸۷﴾

یہاں تک کی کُساہا ہرما دے اہلواہ اہمارے درمیان. اور وہی سب سے بہتر کُساہا ہرمانے والا ہے" (۷۷)